

Neděle 30.4.2006 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Text: „*Nebot' Bůh nám nedal ducha bážlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy.*“

(2Tm 1,7)

Je krátce po velikonocích a já přemýšlím nad tím, jestli je to někde vidět. Nemyslím, jestli je to poznat v přírodě anebo jaké je to ve společnosti. Myslím na to, kde je to poznat v životech nás křesťanů. Někdo prožil v uplynulých týdnech novou radost z Božího odpuštění a někdo jiný si uvědomil význam vzkříšení Ježíše Krista pro svůj život. Možná některým z nás Pán připomněl náš úkol: vyznávat JK a ukazovat na Něho jako na zdroj nového života, naděje a nové síly...Ale je také docela možné, že nás letošní velikonoce zastihly v situaci vnitřní nejistoty, pochybností nebo strachu. Ať už je to jakkoliv, Bůh má pro nás své slovo a svou pomoc.- Ovšem aby bylo jasno: příležitosti ke změně a k obnově života nemáme jen jednou za rok, nýbrž celý rok! Není to tedy v těch velikonocích, nýbrž v tom, jak při různých příležitostech odpovídáme na Boží výzvy. Je to v osobním postoji k Ježíši Kristu.

1. Povzbuzení pro Timotea

Příklad Boží pomoci vidíme u mladého kazatele Timotea, který zrovna prochází nějakou osobní „krizí“. Moc si nevěří, ztrácí motivaci pro svou práci a je spíše v takové „defenzívě“. V nějaké takové chvíli dostává Timoteus důležitý dopis od ap. Pavla, duchovního otce a životního vzoru. A v tom dopise najde hned několik povzbudivých zpráv: Pavel za něj děkuje Bohu a ve dne v noci se za něj modlí. Připomíná mu jejich přátelství i duchovní tradici rodiny, ve které mohl vyrůstat...Možná nám to připadá obyčejné, ale to všechno jsou Boží dary, které nám v životě pomáhají a které nás formují. – Sami to potřebujeme občas slyšet, že na nás někdo myslí, že se za nás někdo modlí, že nás má někdo rád, že něco pro někoho znamenáme. Nakonec si Timoteus na Pavlovým dopisem uvědomuje, jak to bylo, když dostal dar víry a jak ho Bůh vybavil svými dary pro úkol kazatele... Vidíme z toho, že originálem a osobností se stáváme nejen tím, co jsme přijali od rodičů, čemu jsme se naučili ve škole a co jsme převzali od dalších autorit, ale také tím, jak v našem životě jedná a působí Bůh. Tím, že Pán zavolá člověka k určité práci, a tím, jak ho k takovému úkolu vybaví, dává Bůh našemu životu určitou podobu... To všechno dohromady jsou stopy Božího jednání v lidském životě. A všechny Boží dary jsou výzvou k tomu, abychom je používali a rozvíjeli!

2. Povzbuzení pro všechny

Osobní povzbuzení Timoteovi je vyjádřeno nejsrozumitelněji v 7.v., kde čteme: „*Nebot' Bůh nám nedal ducha bážlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy.*“ (ZPAMĚTI!!)

V té chvíli myslí kazatel Pavel na zvěstování dobré zprávy o Ježíši Kristu. Ví, že podmínky pro tuto práci nejsou vůbec ideální: on sám sedí kvůli tomu ve vězení a jeho spolupracovníci mohou dopadnout každou chvíli stejně. Ale to nemá nikoho odradit.

Rozhlašování evangelia totiž není soukromou záležitostí několika nadšenců, ale součástí velké, celosvětové akce. Bůh stojí za tím a On se stará o to, aby Jeho dílo dobře pokračovalo. Ovšem Bůh koná své dílo nejen prostřednictvím svého Ducha, ale také prostřednictvím svých lidí. Proto se má Timoteus snažit a „*rozněcovat oheň Božího daru*“. Nemůže prostě sedět někde v koutě a čekat, jak to Bůh zvládne bez něho, jak to zařídí!

V tom je právě tajemství Božího jednání s námi: o tom, jak dobře nás Bůh vybavil svými dary pro určitý úkol, se přesvědčíme teprve tehdy, když jdeme poslušně tam, kam nás Pán posílá. Naše ustrašenost, nesmělost a nejistota nejsou překážkou Božího jednání a působení! Pán Bůh dokáže přemáhat naše slabosti a nedostatky mocí svého sv. Ducha. To, že to tak dělá u Timotea, to není nic výjimečného. On chce takto jednat v životě každého křesťana!

3. Každodenní život z moci Ducha svatého

Myslím na náš křesťanský život. Zdá se mi, že jako Boží lidé ztrácíme dost často odvahu nejen k osobnímu vyznávání Ježíše Krista, ale také k poctivému a pravdivému křesťanskému životu. Jsme znepokojeni lhostejností svého okolí, nezájmem o evangelium, bezohledností a

sobectvím dnešního světa. Nečekejme, že se to změní a až se to změní. Spolu s ap. Pavlem a Timoteem si připomínejme, že Bůh poslal Ježíše Krista právě do takového světa, že povolal k víře také nás a darem svého Ducha chce přemáhat naši nesmělost a ustrašenost. Jenže: jsem přesvědčen o tom, že biblické povzbuzení se netýká jen kázání evangelia. Týká se každodenního života.

Nedávno byl v televizi na programu americký film *Město andělů*. Hlavními hrdiny v něm byli anděl Set a mladá lékařka, která pracuje na chirurgickém oddělení. Nechci teď vyprávět děj filmu a příběh jejich vztahu. Zaujalo mě, jak byla ve filmu znázorněna pomoc a služba andělů. Lidé je nevidí, ale oni je doprovázejí a přicházejí za nimi do různých složitých, náročných situací a pomáhají... Jednou přichází anděl na pomoc dispečerovi letiště, když se objevují komplikace při přistání letadla, situace je kritická, položí mu ruce na ramena a muž se uklidní a všechno dobře dopadne. Jindy pomáhá anděl lékařce při náročné operaci, kdy se pacienta nepodaří zachránit, pacient umírá a lékařka je nešťastná... Nevím, jak to Bůh dělá, jak to zařídí, ale vím, že má své anděly, které posílá se svou pomocí lidem. Pán Bůh nemyslí jen na věřící, On miluje všechny. Ale jsem přesvědčen o tom, že na nás, Jeho dětech Mu záleží obzvlášť. – Vzpomínáte na některou takovou situaci, kdy vám přišel Pán na pomoc? Kdy se vás „dotkl“ a z vás spadl strach, napětí, obavy a naplnil vás Boží pokoj. Boží pomoc v není jen v tom, že vše nakonec dobře dopadne. Často ji potřebujeme víc tam, kde něco skončí úplně jinak než jsme čekali a chtěli.

Vstupujeme do nového týdne a, i když výjimečně zítra do práce nejdeme, začne pracovní týden hned v úterý. Jak to bude vypadat, nevíme. Ale o některých věcech víme. Někoho čeká zkouška, někoho jiného náročný úkol v práci, složité rozhodování, řešení problému, se kterým si neví rady, někdo se připravuje k maturitě a je mu ze všeho úzko... Někdo potřebuje řešit na pracovišti vztahy a neví, jak do toho... Někde si nevíme rady s dětmi, jinde partneři mezi sebou, doma je to napjaté a my nemáme odvahu začít řešit dlouhodobý problém, někdo jde na operaci, čeká ho pobyt v nemocnici.... Pro všechny situace a pro každého z nás platí: **Bůh o Tobě ví**. Také Tobě platí zaslíbení Boží blízkosti a pomoci. Také Ty si můžeš přivlastnit zaslíbení Boží ochrany. To vše je možné díky tomu, co se stalo v Ježíši Kristu. Jeho smrt a vzkříšení jsou základem spásy a nového života. Děkujme za to.

Neboj se!, je zapsáno v Bibli tolikrát, protože Pán ví, že se v různých situacích lekáme, bojíme, ztrácíme jistotu a klid...Pán slovy Pavlovými připomíná také to, že nám dal svého Ducha a v daru Jeho Ducha je posila, odvaha, moudrost...Duch svatý je duch síly, lásky a rozvahy. Něco z tajemství této pravdy můžeme prožívat v novém týdnu.

(Pha - 29.4.2006 - B. Kaleta)